

УДК 178

ФОРМУВАННЯ БІОЛОГІЧНИХ ЗНАНЬ СТУДЕНТІВ-МЕДИКІВ ВІДПОВІДНО ДО СУЧАСНИХ ВИМОГ ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ

О. Ю. Руда¹, О. Р. Янчій²

^{1,2} Національний медичний університет імені О. О. Богомольця, просп. Перемоги, 34, Київ, 01601, Україна

Завдяки насиченню закону України «Про освіту» модернізованими концепціями навчання та виховання з урахуванням нових вимог до професійного становлення медичного фахівця, відбувається реалізація його мети на терені сучасної України. Розвиток сучасної моделі медичної освіти, враховуючи взаємозв'язки суспільства та оточуючого середовища, потребує вдосконалення всіх складових навчально-виховного процесу [1]. Результатом функціонування такої моделі має бути акумулювання студентами знань, умінь та навичок, інтегрованих логічними взаємозв'язками між собою, що формують складну педагогічну систему в медичному університеті відповідно до сучасних вимог щодо якості освіти [2].

Якість освіти як соціальна категорія повинна відповідати потребам суспільства, зокрема наявності сформованих громадських, моральних і професійних компетенцій у особистості, тому серед її складових науковці виділяють відповідність стандартам і потребам споживача [3]. Проте якість надання освітніх послуг, тобто зміст навчальних програм з дисципліни, технології навчання, педагогічні кадри, матеріально-технічна база закладу освіти, також виокремлюється вченими як складові якості сучасної освіти [4, 5].

Соціальні установки суб'єкта як носія суспільної свідомості знаходять відображення у підходах до навчання освітніх закладів як світоглядної категорії, включаючи також системну організацію освітнього процесу з усіма компонентами і суб'єктами педагогічної взаємодії [6]. Сучасна методика викладання дисциплін природничого циклу базується на гуманістичній моделі освіти, що може сприяти формуванню особистості майбутнього медика, оскільки є особистісно-орієнтованою і характеризується такими рисами як взаєморозуміння, взаємоповага і співробітництво [7]. В особистісно-орієнтованих технологіях навчання студент виступає як суб'єкт, з яким викладач будує взаємини, а конкретні знання є засобом пізнання основ конкретної дисципліни, зокрема медичної біології як своєрідного фундаменту біолого-професійних знань, оскільки сприяє поглибленню наукових знань про процеси і закономірності, діючі в природі, розширює систему природоохоронних понять, формує біологічну свідомість, закладаючи фундамент професійній.

На сучасному етапі поняття інтеграції розглядається значно ширше, оскільки природа інтегративних явищ різноманітна і їм відповідають різні ступені та рівні інтеграції, кожен з яких корелюється певною сукупністю взаємопов'язаних термінів, які відображають різні

«БІОЛОГІЧНІ ДОСЛІДЖЕННЯ – 2014»: Збірник наукових праць V Всеукраїнської науково-практичної конференції молодих учених і студентів. – Житомир: Вид-во ЖДУ ім. І.Франка, 2014. – С.531-533.

аспекти та глибину пізнання, наприклад, узагальнення, синтез, комплексність, цілісність, єдність, субординація тощо. Найхарактернішою особливістю сучасних наукових проблем є їх комплексність: проміжна ланка між простою множиною уявлень, поглядів, знань та вищою формою інтеграції – внутрішнім органічним синтезом. Тому комплексність сучасних наукових проблем є виявом їх інтегративного характеру.

Підсумовуючи вище викладене, звертаємо увагу на: а) одним з важливих аспектів у пр. оцесі формування біологічних знань студентів вищих медичних навчальних закладів має бути формування наукового світогляду студентів, що націлює їх на творчий підхід до використання отриманих знань у професійній діяльності та сприяє становленню їх як особистості; б) у навчально-виховному процесі медичних університетів вивчення основ наук і професійна підготовка повинні утворювати єдину систему, в якій інтеграція знань виступає не лише як чинник, що координує, тобто регулює зв'язки між навчальними предметами та методами навчання, а й забезпечує глибоку взаємодію знань, сприяє формуванню світогляду та засвоєнню професійних знань; в) інтеграція навчально-виховного процесу сприяє опануванню студентами медичних навчальних закладів біологічними та професійними знаннями, навичками та вміннями, відповідно до напрямку їх майбутньої професійної діяльності.

Література

1. Арцишевська М. Р. Інтеграція змісту освіти: монографія / М. Р. Арцишевська, Р. А. Арцишевський. – Волинський націо-нальний ун-т ім. Лесі Українки. Науково-методичний центр світоглядної освіти молоді. – Луцьк : Вежа, 2007. – 311 с.

2. Мілерян В. Є. Методичні основи підготовки і проведення навчальних занять в медичних вузах: методичний посібник / Мілерян В. Є. – Київ, «Хрещатик», 2003. – 80с.

3. Бондаревська Е. В. Теория и практика личностно-ориентированного образования / Е. В. Бондаревська. – Ростов-на-Дону: Издательство Ростовского педагогического университета, 2000. – С. 234–244.

4. Євтух М. Б. Забезпечення якості вищої освіти – важлива умова інноваційного розвитку держави і суспільства / М. Б. Євтух, І. С. Волощук. // Педагогіка і психологія. – 2008. – № 1. – С. 70–74.

5. Коваленко О. Е. Сучасні підходи до управління якістю підготовки фахівців у вищому навчальному закладі / О. Е. Коваленко. // Теорія і практика упр. соц. системами: філос., психологія, педагогіка, соціол. – 2008. – № 2. – С. 65–71.

6. Зимня И. А. Педагогическая психология: учебное пособие / И. А. Зимня. – Ростов-на-Дону: Феникс, 1997. – 97 с.

7. Загальна методика навчання біології: навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів / [за ред. І. В. Мороза]. – К.: Либідь, 2006. – 591 с.

«БІОЛОГІЧНІ ДОСЛІДЖЕННЯ – 2014»: Збірник наукових праць V Всеукраїнської науково-практичної конференції молодих учених і студентів. – Житомир: Вид-во ЖДУ ім. І.Франка, 2014. – С.531-533.